

Sztuka klasycyzmu

Sztuka klasycystyczna rozwijała się od pierwszej połowy XVIII wieku po pierwsze trzydziestolecie wieku XIX.

Sztuka epoki oświecenia nawiązywała do sztuki starożytnej Grecji i Rzymu, nazwanej wówczas klasyczną. Czerpała zarówno z jej ducha – humanizmu, racjonalizmu, cnót republikańskich, jak i z form konstrukcyjnych i ornamentalnych.

Malarstwo klasycystyczne oparto na rysunku. Forma rysunkowa zdecydowanie dominowała nad kolorem, zaś światłocien był pozbawiony kontrastów, miękki i łagodny. Przeważała tematyka świecka, związana z życiem współczesnym.

Jean-François Chalgrin, Łuk Triumfalny w Paryżu, 1806–1836

Rzeźba klasycystyczna wzorowała się na klasycznej rzeźbie greckiej. Charakteryzuje ją spokojna, zrównoważona i zamknięta forma, idealizm oraz dążenie do spokoju i harmonii.

Bertel Thorvaldsen, pomnik Mikołaja Kopernika w Warszawie, 1828–1830

Bertel Thorvaldsen, pomnik księcia Józefa Poniatowskiego w Warszawie, 1829

Antonio Corazzi, Teatr Wielki w Warszawie, 1825–1833

1 Jacques-Louis David, Śmierć Marata, 1793. Współczesny malarzowi znany działacz rewolucyjny i jakobin, zamordowany podczas kąpieli, został upozowany na „męczennika rewolucji”.

2 Marcello Bacciarelli, Stanisław August w stroju koronacyjnym, ok. 1770. Nadworny malarz Stanisława Augusta był też twórcą Malarni na Zamku Królewskim.

3 Barnardo Bellotto zwany Canaletto, Widok Warszawy od strony Pragi, 1770. Obrazy Canaletta są nieocenionym dokumentem życia Warszawy z tamtych czasów.

Jean-Auguste-Dominique Ingres, Panna Rivière, 1805

MATERIAŁ DEMONSTRACYJNY

WYDAWNICTWA SZKOLNE I PEDAGOGICZNE

wsip.pl | sklep.wsip.pl | infolinia: 801 220 555